

definitivă și ireversibilă
prin necesitate

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR. 1362/42/2010

SENTINȚA NR. 49

Sedința publică din data de 10 februarie 2011

Președinte -

Grefier -

Pe rol fiind soluționarea acțiunii formulată potrivit legii contenciosului administrativ de reclamanta SC _____, cu sediul în _____, sat _____, str. _____ nr. _____, județul _____, în contradictoriu cu pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE PRAHOVA**, cu sediul în Ploiești, str. Aurel Vlaicu, nr. 22, județul Prahova.

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică din data de 3 februarie 2011, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Curtea, având nevoie de timp pentru studierea actelor și lucrărilor dosarului și pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise, a amânat pronunțarea pentru data de 10 februarie 2011, când a dat următoarea hotărâre:

CURTEA

Deliberând asupra acțiunii de față, reține următoarele:

Prin acțiunea înregistrată la Curtea de Apel Ploiești sub nr. 1362/42/2010 reclamanta SC _____ SRL a chemat în judecată pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE PRAHOVA**, solicitând instanței anularea integrală a Deciziei nr.81 din 27 octombrie 2005 prin care s-a soluționat contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr. 5766 din 08.09.2005, emisa de către Direcția Generală a Finanțelor Publice Prahova.

În motivarea acțiunii reclamanta a arătat că a formulat contestație împotriva deciziei de impunere nr. 5766 din 08.09.2005, prin care organele de control nu au dat drept de deducere a TVA în sumă de 1.010.663,1231 lei (respectiv 10.106.631.231 lei vechi), solicitând anularea integrală a acestei decizii.

Astfel, se arată că societatea reclamantă a achiziționat de la S.C. ECOPETROLEUM S.A. Constanța un număr de 19 pompe, în valoare totală de 63.299.427.182 lei vechi (6.329.942,7182 RON), din care TVA în sumă de 10.106.631.231 lei (1.010.663,1231 RON), conform facturii fiscale CT ACC nr.8061370 din 01.10.2004.

Organele de control au verificat realitatea și legalitatea operațiunii consemnate în factura fiscală CT ACC nr.8061370 din 01.10.2004 și au ajuns la concluzia că "nu se cunoaște proveniența mărfii și nici a furnizorilor inițiali producătorul, prețul producătorului, faptul că pompele nu au un certificat de calitate și faptul că nu au fost furnizate informații referitoare la mijloacele de transport, TVA

sumă de 10.106.631.231 lei (1.010.663,1231 RON) nu este considerată deductibilă de către organul de control fiscal".

Totodată, precizează că organele de control fiscal, împreună cu organele de poliție din cadrul IPJ Prahova, au concluzionat că, față de prețul de vânzare practicat de furnizorul inițial, valoarea mărfii a fost supraevaluată pe lanțul comercial S.C. S.A. - S.C. GRUP S.A. - S.C. S.A. - S.C. S.A. - S.C. S.A. - S.C. și, prin urmare și acest aspect duce la considerarea nedeductibilității TVA aferentă prețului de achiziție al acestor produse.

Față de administratorul și acționarul societăților aflate pe lanțul de tranzacționare a acestor pompe, (acționar și administrator la toate societățile interpușe pe lanțul de tranzacționare) s-a început, în urma sesizărilor AFP, urmărirea penală cu privire la săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, tocmai pentru supraevaluarea prețului acestor pompe, precum și a altora înstrăinate în aceleași condiții către S.C. S.A., S.C. S.A., SNP - Sucursala Brazi.

Cercetările au durat până la sfârșitul lunii noiembrie 2010, când Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - a dispus, prin Ordonanța din 23.11.2010, scoaterea de sub urmărire penală a lui Chealfă Gheorghe pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, reținând în conținutul acestei ordonanțe că atâta vreme cât societățile au înregistrat în contabilitate facturile ce au ca obiect pompe, etc., iar bunurile care au făcut obiectul tranzacțiilor comerciale au fost identificate în teren, nu se poate vorbi despre o evaziune fiscală.

Astfel, realitatea și legalitatea operațiunilor economice comerciale a fost stabilită de către organele de cercetare penală, iar temeiul avut în vedere de organul de control fiscal când a considerat suma de 10.106.631.231 lei (1.010.663,1231 RON) ca fiind fără drept de deducere a TVA nu mai subzistă.

Pentru motivele învederate, reclamanta solicită anularea integrală a Deciziei nr. 81 din 27 octombrie 2005 prin care s-a soluționat contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plata nr. 5766 din 08.09.2005, emisa de către Direcția Generală a Finanțelor Publice Prahova.

Totodată, solicită și repunerea în termenul de formulare a contestației, având în vedere faptul că cercetarea penală s-a finalizat în decembrie 2010.

Acțiunea a fost întemeiată pe dispozițiile art.11, art. 15 alin.1 din Legea nr. 554/2004 și art.218 alin.2 Cod procedură fiscală.

În baza dispozițiilor art. 115 Cod pr.civilă, pârâta D.G.F.P. Prahova a formulat întâmpinare, prin care invocă excepția tardivității acțiunii.

În acest sens se arată că, potrivit art. 11 alin. 1 lit.a din Legea contenciosului administrativ, "Cererile prin care se solicită anularea unui act administrativ individual, a unui contract administrativ, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate se pot introduce în termen de 6 luni de la data comunicării răspunsului la plângerea prealabilă", iar conform alin. 5 al aceluiași articol, "termenul prevăzut la alin. (1) este termen de prescripție".

Din înscrisul depus la dosar, respectiv recipisa poștală nr. 21621, reiese că reclamanta a confirmat primirea deciziei contestate (nr. 81/27.10.2005) la data de 1.11.2005, condiții față de care formularea acțiunii în contencios administrativ s-a

făcut cu depășirea termenului de 6 luni prevăzut de art. 11 din Legea nr. 554/2004, așa încât dreptul la acțiune s-a prescris.

Precizează că reclamanta nu a făcut dovada ca a fost împiedicată de o împrejurare mai presus de voința sa să efectueze actul de procedură în termen, excepția tardivității fiind o excepție de procedură peremptorie.

Pârâta solicită admiterea acțiunii și, în consecință, respingerea cererii formulate cu nesocotirea termenului prevăzut de lege.

În cauză a fost administrată proba cu înscrisuri.

Analizând actele și lucrările dosarului, prin prisma dispozițiilor legale incidente în cauză, Curtea reține următoarele:

În baza disp.art. 137 cod proc. civilă instanța se va pronunța mai întâi asupra excepției invocate de pârâta pe calea întâmpinării și a cererii de repunere în termenul de prescripție extinctivă formulată de reclamantă.

Sub acest aspect, se reține că prin decizia de impunere nr. 5766/8.09.2005 emisă în urma întocmirii raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 7.09.2005 de organele de inspecție fiscală, s-a stabilit suma de 1.010.663,12 lei TVA suplimentar în sarcina de plată a reclamantei SC SRL.

Reclamanta a formulat contestație împotriva acestei decizii, soluționată prin decizia nr. 81/27.10.2005 de pârâta DGFP Prahova, contestația fiind respinsă ca neîntemeiată; această decizie a fost comunicată reclamantei la data de 1.11.2005, după cum reiese din dovada de confirmare a primirii depusă la dosar (filele 43-45).

Pe baza documentelor din dosar, pârâta a reținut că, în fapt, cu factura fiscală nr. 8061370/1.10.2004 SRL a achiziționat de la SC ECO PETROLEUM SA 19 pompe, în valoare totală de 63.299.427.182 lei, din care TVA în sumă de 10.106.631.231 lei; pe factura fiscală s-a menționat de furnizor: c/val. facturii se va achita în contul indicat de d-nul, reprezentând plata contractului de cesiune de acțiuni nr. 109/29.10.2003, modificat prin actele adiționale nr. 120/6.01.2004 și 14/30.09.2004; contractul de cesiune de acțiuni are ca părți pe Pena Petre - cedent, în calitate de acționar la SC RUPS SA și SC ECO PETROLEUM SA - cesionar. Totodată s-a constatat că d-nul este asociat și administrator la reclamantă.

În urma verificărilor efectuate, organele fiscale au constatat că operațiunea nu a fost finalizată prin plata către furnizorul mărfii, respectiv SC ECO PETROLEUM SA, neputând fi stabilită proveniența mărfurilor și a furnizorilor inițiali, producătorul și prețul producătorului.

Potrivit disp. art. 188 alin. (2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, deciziile emise în soluționarea contestațiilor pot fi atacate la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă.

De asemenea, potrivit disp. art. 11 alin. 1 lit.a din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cererile prin care se solicită anularea unui act administrativ individual, a unui contract administrativ, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate se pot introduce în termen de 6 luni de la data comunicării răspunsului la plângerea prealabilă, iar conform alin. 5 al aceluiași articol, termenul prevăzut la alin. (1) este termen de prescripție.

Totodată, în alin. (2) se reglementează că pentru motive temeinice, în cazul actului administrativ individual, cererea poate fi introdusă și peste termenul

prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de un an de la data comunicării actului ; termenul prevăzut la alin. (2) este termen de decădere.

În speță reclamanta a formulat prezenta cerere la data de 28.12.2010, așadar cu mult după expirarea termenului de un an de la data comunicării deciziei contestate, termen care se împlinea la data de 1.11.2006.

Reclamanta a solicitat repunerea în termenul de prescripție, în baza disp. art. 19 din Decretul nr. 167/1958 privind prescripția extinctivă, susținând că justifică depășirea termenelor legale mai sus arătate cu declanșarea procedurii judiciare pentru anularea tranzacției comerciale pentru care reclamantei nu i-a fost acordat dreptul de deducere a TVA-ului , respectiv dosarul nr. 968/105/2007 al Tribunalului Prahova, soluționat în mod irevocabil prin decizia nr. 4382 din 14 decembrie 2010 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, care a menținut soluția de respingere a acțiunii , dată de tribunal acțiunii precizate.

Reclamanta afirmă că numai cu ocazia hotărârii instanței de recurs, motivată pe scoaterea de sub urmărire penală a reprezentantului legal al SC ECOPETROLEUM SA, a avut posibilitatea de a solicita anularea actului fiscal în litigiu, demersurile judiciare efectuate până atunci , respectiv probele administrate, îndreptățind-o să întrezărească o soluție ce i-ar fi fost favorabilă, în sensul recuperării sumelor de bani pierdute și a recunoașterii deductibilității TVA pentru tranzacția încheiată.

Potrivit disp. art. 19 din Decretul nr. 167/1958 , instanța judecătorească poate, în cazul în care constată ca fiind temeinic justificate cauzele pentru care termenul de prescripție a fost depășit, să dispună judecarea acțiunii. Cererea de repunere în termen trebuie formulată în termen de o lună de la încetarea cauzelor care au justificat depășirea termenului de prescripție.

Împrejurarea care justifică repunerea în termen trebuie , însă , să fi survenit înainte de împlinirea termenului de prescripție, deoarece, în caz contrar, dreptul fiind stins prin prescripție, instanța nu are ce să repună în termenul de prescripție.

Or, în speță , Curtea constată că acțiunea formulată de reclamantă, înregistrată pe rolul Tribunalului Prahova, pe de o parte, a fost formulată după împlinirea atât a termenului de prescripție de 6 luni de la data comunicării deciziei nr. 81/27.10.2005, cât și după împlinirea termenului de decădere de un an, fiind formulată în anul 2007, iar , pe de altă parte , nu se încadrează în cauzele temeinic justificate , care reprezintă acele împrejurări cu caracter obiectiv care, fără a avea gravitatea forței majore , sunt exclusive de culpă ; reclamanta nu își justifică inacțiunea în perioada termenului de prescripție, inclusiv în latura penală.

Sub acest aspect, din cuprinsul ordonanței din data de 23.11.2010 dată în dosarul nr. 77/D/P/2006 (filele 10-26) rezultă că Pena Petre este cel care s-a constituit parte civilă, iar nu reclamanta - persoană juridică, iar , pe de altă parte , plângerea penală a fost formulată la 19.06.2006, la mai mult de 6 luni de la data comunicării deciziei nr. 81/2005 (1.11.2005).

Totodată , Curtea constată că începerea urmăririi penale a reprezentantului legal al SC ECOPETROLEUM SA la data de 16.03.2005, anterior controlului fiscal, nu constituie o cauză de împiedicare de curgere a prescripției în ceea ce privește decizia de impunere în litigiu, nici o cauză de suspendare a

prescripției – care sunt reglementate în mod expres și limitativ de art. 13 din Decretul nr. 167/1958.

În ceea ce privește invocarea de către reclamantă a mențiunilor din decizia nr. 81/2005 și din raportul de inspecție fiscală, Curtea reține că potrivit art. 102 alin. (3) din OG nr. 92/2003 în vigoare la momentul efectuării inspecției fiscale, inspecția fiscală se efectuează o singură dată pentru fiecare impozit, taxă, contribuție și alte sume datorate bugetului general consolidat și pentru fiecare perioadă supusă impozitării. Prin excepție, conducătorul inspecției fiscale competent poate decide reverificarea unei anumite perioade dacă, de la data încheierii inspecției fiscale și până la data împlinirii termenului de prescripție, apar date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuării verificărilor sau erori de calcul care influențează rezultatele acestora.

Posibilitatea acordată conducătorului inspecției fiscale de reverificare, în situația în care apar date suplimentare necunoscute la data efectuării controlului fiscal, nu se circumscrie cauzelor temeinice care justifică depășirea termenului de prescripție de către reclamantă, cât timp aceasta constituie o facultate, nu o obligație a organului fiscal și nu reprezintă o piedică pentru titularul dreptului material la acțiune - în speță reclamanta - de a-și exercita dreptul la acțiune pe calea contenciosului administrativ, în termenul legal.

În aceste condiții, pentru considerentele mai sus expuse, cererea de repunere în termen apare ca neîntemeiată, acțiunea în contencios administrativ formulată cu depășirea termenului de prescripție de 6 luni și implicit a termenului de decădere de un an, astfel că instanța va admite excepția prescripției dreptului la acțiune și va respinge acțiunea cu această motivare.

Pentru aceste motive

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge cererea de repunere în termen formulată de reclamanta SC SRL Brazi.

Admite excepția prescripției dreptului la acțiune invocată de pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE Prahova:**

Respinge acțiunea formulată potrivit legii contenciosului administrativ de reclamanta SRL, cu sediul în comuna , sat , str. , nr. 1-3, județul Prahova, în contradictoriu cu pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE PRAHOVA**, cu sediul în Ploiești, str. Aurel Vlaicu, nr. 22, județul Prahova, fiind prescris dreptul la acțiune.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 10 februarie 2011.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

Operator date cu caracter personal

Număr notificare 3120

Red. A.L./Tehnored.S.Ș.

4 ex./10.03.2011